

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 6.11.2007
COM(2007) 681 konč.

POROČILO KOMISIJE

na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu

{SEC(2007) 1463}

POROČILO KOMISIJE

na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu

KAZALO

1.	OZADJE.....	3
1.1.	Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu	3
1.2.	Prvo poročilo	3
1.3.	To poročilo	3
2.	METODE IN MERILA ZA OCENJEVANJE OKVIRNEGA SKLEPA.....	4
3.	OCENA	4
3.1.	Države članice, ki so bile prvič ocenjene.....	4
3.2.	Države članice, ki so bile drugič ocenjene	6
4.	SKLEPNE UGOTOVITVE	9

1. OZADJE

1.1. Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu

Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu¹ (v nadaljnjem besedilu „Okvirni sklep“) je ključno orodje za boj proti terorizmu.

Okvirni sklep usklajuje opredelitev terorističnih kaznivih dejanj v vseh državah članicah in zagotavlja, da države določijo kazni in sankcije za fizične in pravne osebe, ki so storile ali so odgovorne za takšna kazniva dejanja, ki izražajo njihovo resnost. Določa pravila o sodni pristojnosti za zagotovitev učinkovitega pregona terorističnih kaznivih dejanj in sprejema posebne ukrepe glede žrtev terorističnih kaznivih dejanj zaradi njihove ranljivosti.

1.2. Prvo poročilo

V skladu s členom 11 Okvirnega sklepa mora Komisija oblikovati pisno poročilo o ukrepih, ki so jih sprejele države članice za uskladitev s tem instrumentom.

V skladu s tem členom je Komisija 8. junija 2004 sprejela poročilo Komisije² in delovni dokument služb Komisije³, povezan s tem poročilom.

Ker Komisija do takrat ni prejela nobenih informacij od Luksemburga in Nizozemske ter nobenih posebnih informacij od Grčije, so bile ocenjene naslednje države članice: Avstrija, Belgija, Danska, Francija, Finska, Nemčija, Irska, Italija, Portugalska, Španija, Švedska in Združeno kraljestvo.

Svet je sprejel odgovor na poročilo Komisije⁴ 25. in 26. oktobra 2004, v katerem je sklenil, da je treba:

- pozvati tiste države članice, ki še niso v celoti izpolnile Okvirnega sklepa, naj to čim prej storijo in predložijo informacije o napredku;
- pozvati zadevne države članice, naj predložijo dodatne informacije, ki se zahtevajo v poročilu Komisije;
- pozvati nove države članice, naj predložijo informacije o izvajanju Okvirnega sklepa.

Te informacije bi morale biti Svetu in Komisiji predložene do 31. decembra 2004.

1.3. To poročilo

Vse države članice so obvestile Komisijo do določenega roka, in sicer 31. decembra 2006. To poročilo upošteva stanje glede prenosa na podlagi zakonodaje, ki je bila posredovana Komisiji do navedenega datuma⁵. Oblikovano je bilo ob upoštevanju vseh informacij, ki so bile posredovane Komisiji v zvezi z izvajanjem Okvirnega sklepa po oblikovanju prvega poročila, vključno z mnenji, izraženimi s strani nekaterih držav članic glede natančnega obsega

1 UL L164, 22.6.2002, str. 3.

2 Poročilo Komisije na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu, COM(2004) 409 konč., 8.6.2004.

3 Delovni dokument služb Komisije, priložen k Poročilu Komisije na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu, SEC(2004) 688, 8.6.2004.

4 Dokument Sveta 11687/2/04 REV 2 DROIPEN 40, 12.10.2004.

5 Razen začetka veljavnosti ali napredka zadevnih zakonodajnih sprememb ali aktov, o katerih je bila Komisija predhodno obveščena. Poročilo tako upošteva začetek veljavnosti estonskih sprememb kazenskega zakonika z dne 15.3.2007 in tudi predložitev ciprskega zakona o terorizmu in povezanih zadevah iz leta 2006 parlamentu.

njihovega izvajanja, in oceno prvega poročila. Delovni dokument služb Komisije, povezan s tem poročilom, vsebuje podrobno analizo nacionalnih ukrepov, sprejetih za usklajitev z Okvirnim sklepom, in tudi tabelo, v kateri so v skladu z informacijami, ki jih je prejela Komisija, podrobno določene nacionalne določbe o prenosu vsakega posameznega člena.

2. METODE IN MERILA ZA OCENJEVANJE OKVIRNEGA SKLEPA

Merila za ocenjevanje, ki so bila uporabljena pri oblikovanju tega poročila, se ne razlikujejo od tistih, ki so bila uporabljena pri oblikovanju prvega poročila in so v njem opisana⁶.

Okvir ocenjevanja je v bistvu enak tistemu, ki je opisan v prvem ocenjevalnem poročilu⁷. Vendar je treba upoštevati dodatno okoliščino: na to oceno vpliva obstoj prejšnjega ocenjevalnega poročila. Okvir razlikuje med državami članicami, ki so že bile ocenjene v navedenem poročilu, in državami članicami, ki so prvič ocenjene. Prve so obravnavane na podlagi ugotovitev iz prejšnjega poročila in dodatnih informacij, ki so jih posredovale. Za zadnje pa se zahteva celovita in prvotna ocena. Vendar tudi v tem primeru ta ocena spoštuje razlago določb Okvirnega sklepa iz prvega poročila, na katero se večkrat sklicuje, in na njej temelji.

Končno, Komisija v skladu s členom 1(2) Okvirnega sklepa opozarja, da se morajo protiteroristični ukrepi, kot je izvedbena zakonodaja, uporabljati ob popolnem spoštovanju temeljnih pravic in načela pravne države. Komisija bo temu še naprej namenjala posebno pozornost. Trdnejša kot bodo jamstva, da bodo EU in države članice spoštovale temeljne pravice pri izvajanju prava Unije, več možnosti bo imela Unija za učinkovit napredek v boju proti terorizmu.

3. OCENA

3.1. Države članice, ki so bile prvič ocenjene

Ta skupina držav članic vključuje tiste, ki so bile članice EU pred širitvijo dne 1. maja 2004, vendar niso bile ocenjene v prvem poročilu (Grčija, Luksemburg in Nizozemska)⁸ in tiste, ki so pristopile k Uniji 1. maja 2004. Samo nekaj od teh držav je Komisiji je pravočasno predložilo vsa zadevna besedila svojih izvedbenih določb. Dejanska ocena in poznejše ugotovitve tako včasih temeljijo na nepopolnih informacijah. Po oceni informacij, posredovanih s strani trinajstih držav članic, je stanje glede izvajanja Okvirnega sklepa sledeče:

Člen 1: Češka, Estonija, Grčija, Madžarska, Latvija, Malta, Nizozemska in Slovaška so pravilno izvedle člen 1 v smislu, da so inkriminirale teroristična kazniva dejanja kot posebno kategorijo kaznivih dejanj, Ciper pa je v postopku spremembe zakonodaje v ta namen. V drugih državah članicah, ki so tu obravnavane, način, ki je bil uporabljen za opredelitev terorističnih kaznivih dejanj, vzbuja določene pomisleke: Luksemburg ne predvideva seznama

6 Poročilo Komisije na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu, COM(2004) 409 konč., 8.6.2004, str. 4–5.

7 Poročilo Komisije na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu, COM(2004) 409 konč., 8.6.2004, str. 4–5.

8 Glej delovni dokument služb Komisije – Priloga k Poročilu Komisije na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu SEC(2004) 688, str. 4, v tem ocenjevalnem poročilu navedeno kot prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije). Luksemburg in Nizozemska nista posredovala nobenih informacij, medtem ko se je Grčija omejila na navedbo, da je bil Okvirni sklep vključen v nacionalni pravni sistem, ni pa posredovala dodatnih informacij ali pravnih besedil.

terorističnih kaznivih dejanj, Slovenija uporablja samo splošno opredelitev terorističnih kaznivih dejanj, za Litvo se zdi, da nima popolne opredelitve, Poljska pa opredeljuje samo terorističen naklep. Poleg tega se zdi, da Litva, Poljska in Slovenija nimajo določb, ki povezujejo ta običajna kazniva dejanja z opredelitvijo terorizma ali jih kvalificirajo kot teroristična kazniva dejanja v primeru terorističnega naklepa.

Člen 2: Estonija, Grčija, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Poljska in Slovaška so ta člen pravilno izvedle s posebnimi določbami, ki posebej inkriminirajo dejanja, storjena v povezavi s terorističnimi skupinami. Tudi ciprski zakon bo uvedel dejanske določbe v ta namen. Litva uporablja mešano formulo, in sicer splošne določbe o kriminalnem povezovanju dopolnjujejo omejeno področje uporabe določbe, ki posebej obravnava teroristične skupine. Vendar se zdi, da ta določba ne zajema vodenja teroristične skupine. Podobno Madžarska ne inkriminira vodenja teroristične skupine. Na Češkem teroristične skupine kot take ter njihovo vodenje ali sodelovanje v njihovih dejavnostih niso posebej inkriminirane, je pa kazniva pomoč pri storitvi terorističnih kaznivih dejanj. V Latviji je kaznivo vodenje teroristične skupine, medtem ko se zdi, da je sodelovanje kaznivo samo, če je povezano s storitvijo posebnih terorističnih kaznivih dejanj. Vendar se obe državi sklicujeta na splošne določbe, ki inkriminirajo sodelovanje v hudodelski združbi ali v organiziranih skupinah. Podobno slovenski zakon ne vsebuje nobenih posebnih določb, ki bi obravnavale teroristične skupine – na podlagi tega zakona je treba za takšna dejanja domnevati, da so zajeta v širšem pojmu „hudodelske združbe“.

Člen 3: Samo Grčija, Malta in Nizozemska so v celoti izvedle ta člen o kaznivih dejanjih, povezanih s terorizmom – Ciper je še vedno v postopku spremembe zakonodaje. Ostale države članice bodo lahko v nekaterih primerih dosegle podobne rezultate z obravnavanjem teh kaznivih dejanj kot dejanj sodelovanja s terorističnimi skupinami ali kot sodelovanje pri posebnih terorističnih kaznivih dejanjih in tako delno upoštevale obveznosti iz tega člena.

Člen 4: Češka, Estonija, Grčija, Madžarska, Malta, Nizozemska, Poljska, Slovaška, Latvija, Litva in Slovenija so se sklicevale na splošna pravila o sodelovanju in nedokončanih kaznivih dejanjih v svojih kazenskih sistemih, ki bi implicitno omogočala skladnost njihove zakonodaje s tem členom. Češka, Estonija, Madžarska, Litva in Malta so poleg tega sprejele posebne določbe v zvezi s terorizmom. Spremembe ciprske zakonodaje bodo povezale splošna pravila o sotorilstvu in nedokončanih kaznivih dejanjih s terorističnim naklepom.

Člen 5: Čeprav se samo zakonodajne spremembe, ki so predvidene na Cipru, izrecno sklicujejo na izročitev pri terorističnih kaznivih dejanjih, se zdi, da so vse države članice zmožne izpolniti pogoje iz odstavka 1, v skladu s katerim morajo zagotoviti, da se kazniva dejanja iz členov 1 do 4 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami, ki vodijo v izročitev. Grčija, Estonija, Madžarska, Luksemburg, Malta, Nizozemska in Poljska so pravilno izvedle odstavek 2 – prav tako bo to storil ciprski osnutek zakona, medtem ko druge ocenjene države članice niso uvedle posebnih strožjih določb in niti določile enakovrednih običajnih kaznivih dejanj, kar bi omogočilo primerjavo sankcij ter tako oceno izvajanja. Glede odstavka 3 so vse države članice razen Slovenije v primerih sodelovanja v teroristični skupini ustrezno izvedle ali bodo izvedle zadevno določbo. Glede vodenja teroristične skupine je večina držav članic pravilno izvedla to določbo. Vendar Madžarska in Slovenija nista upoštevali zahtevanih najnižjih kazni, Grčija in Poljska pa sta izbrali formulo, ki ne izključuje kazni zapora do 15 let, je pa tudi ne zagotavlja.

Člen 6: Samo Grčija, Madžarska in Luksemburg imajo, Ciper pa bo imel, po koncu zakonodajnega postopka, posebne olajševalne okoliščine glede kazni za teroristična kazniva dejanja ob upoštevanju nekaterih posebnih okoliščin, določenih v tem členu. Češka, Estonija, Latvija, Litva, Poljska, Slovaška in Slovenija so se sklicevale na bolj splošna pravila, ki

vsebujejo olajševalne okoliščine, medtem ko ostale zadevne države članice niso predložile nobene zakonodaje, ki bi izvajala to izbirno določbo.

Člen 7: Češka, Latvija in Slovaška niso določile odgovornosti pravnih oseb za teroristična kazniva dejanja, kot zahteva odstavek 1, Luksemburg pa ni posredoval zadevnih določb. Druge ocenjene države članice so odstavek 1 pravilno izvedle. Njihove določbe pogosto presegajo najnižjo raven, ki jo zahteva Okvirni sklep, z določitvijo več kot enega merila ali z ohranitvijo širših meril. Samo Grčija, Madžarska, Litva, Malta Poljska in Slovenija so določile pravila, ki izrecno izvajajo odstavek 2, vključno s pomanjkljivim nadzorom ali kontrolo kot podlago za odgovornost pravnih oseb. Vendar se lahko za nekatere druge države članice šteje, da je ta odstavek zajet v splošnejših opredelitvah. Ciper, Estonija, Latvija, Litva, Nizozemska in Slovenija so vse izvedle odstavek 3 in zagotovile, da odgovornost pravnih oseb ne izključuje kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki so storilci.

Člen 8: Razen Češke, Luksemburga in Slovaške so vse države članice predložile zakonodajo ali osnutke zakonodaje, ki zagotavlja kazni za pravne osebe in izpolnjuje minimalne obveznosti iz člena 8 za zagotovitev kazenskih ali nekazenskih denarnih kazni. Vendar je izvedba člena 8 s strani Latvije pomanjkljiva zaradi nepravilnega prenosa člena 7. Poleg tega večina držav članic uporablja vse ali nekatere izbirne kazni, navedene v tej določbi, in nekatere določajo dodatne kazni, ki niso omenjene v Okvirnem sklepu.

Člen 9: Zakonodaja vseh držav članic bo predvidoma usklajena s tem členom glede uporabe načela teritorialnosti v členu 9(1)(a) in (b) ter členu 9(4). Glede pristojnosti zunaj ozemlja, večina držav članic ima ali bo imela pravila, ki vsaj deloma zajemajo načeli aktivne in pasivne osebnosti, določeni v členu 9(1)(c) in (e). Člen 9(1)(d) je izrecno prenesla samo Malta, medtem ko sta se Nizozemska in Slovenija sklicevali na pravila, ki delno zajemajo ta odstavek. Člen 9(3) so izrecno izvedle Estonija, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Slovaška in Slovenija. Določbe o splošni pristojnosti v grški, litovski, poljski, slovaški in slovenski zakonodaji in tudi v ciprskem zakonu lahko tem državam članicam omogočijo vsaj delno usklajitev z odstavkoma 1 in 3 brez izrecne izvedbe. Končno, medtem ko je Litva delno prenesla člen 9(2), se zdi, da nobena druga država članica ni v svojo zakonodajo vključila meril za reševanje pozitivnih sporov o pristojnosti, navedenih v tej določbi.

Člen 10: Čeprav so se samo Estonija, Poljska in Slovaška sklicevale na posebne člene, ki določajo načelo pregona po uradni dolžnosti, se zdi verjetno, da so teroristična kazniva dejanja v vseh državah članicah obravnavana kot javna kazniva dejanja za namene preiskovanja in pregona. Samo Slovenija in Estonija sta zagotovili konkretne določbe glede pomoči družinam žrtev, na katere se nanaša odstavek 2.

3.2. Države članice, ki so bile drugič ocenjene

Člen 1: V prvem ocenjevalnem poročilu je bilo ugotovljeno, da so Avstrija, Belgija, Francija, Finska, Portugalska, Španija in Švedska pravilno izvedle člen 1 v smislu, da so posebej inkriminirale teroristična kazniva dejanja kot posebno kategorijo kaznivih dejanj, Irska pa je bila v postopku spremembe zakonodaje v ta namen. Navedeno je bilo, da sta Italija in Združeno kraljestvo zagotovili le omejeno število posebnih terorističnih kaznivih dejanj in kvalificirali splošna kazniva dejanja s terorističnim naklepom bodisi kot oteževalno okoliščino (Italija) ali z uporabo splošne definicije terorizma (Združeno kraljestvo). V poročilu je bilo ugotovljeno, da nemška zakonodaja ni skladna s členom 1 Okvirnega sklepa⁹.

9 Glej prvo ocenjevalno poročilo (povzetek), str. 7.

Na podlagi dodatnih informacij, ki so jih posredovale države članice, lahko Komisija zabeleži višjo stopnjo skladnosti s členom 1. Vendar nobena predložena pripomba ne odžene v celoti pomislekov, ki jih je Komisija izrazila v navedenem poročilu. Samo irske določbe, ki so medtem začele veljati, potrjujejo, da je irski pravni sistem skladen s členom 1.

Člen 2: V prvem ocenjevalnem poročilu je bilo ugotovljeno, da je večina držav članic imela ali bo imela zakonodajo, ki posebej inkriminira teroristična dejanja, storjena v povezavi s terorističnimi skupinami. Samo na Danskem in Švedskem vodenje in sodelovanje v dejavnostih terorističnih skupin ni bilo posebej inkriminirano, čeprav so v določenih primerih storilci takšnih dejanj še vedno lahko kaznovani kot glavni ali sekundarni udeleženci zadevnega terorističnega kaznivega dejanja¹⁰.

Komisija mora pojasniti, da čeprav vodenje teroristične skupine in sodelovanje pri njenih dejavnostih na Švedskem nista posebej inkriminirana, Švedske široko oblikovane določbe o poskusu, pripravi, zaroti in sotorilstvu omogočajo pregon voditeljev in udeležencev teroristične skupine. Glede Danske Komisija meni, da bi njena posebna zakonodaja o pomoči terorističnim skupinam, bolj kot njene splošne določbe o sotorilstvu, lahko zajemala tudi ravnanje, ki je inkriminirano v skladu s členom 2(2). Tudi če sodelovanje s teroristično skupino na Švedskem in vodenje teroristične skupine na Švedskem in Danskem nista posebej inkriminirana, to ne pomeni, da rezultatov Okvirnega sklepa ni mogoče doseči, vendar bi bila lahko s tem ovirana sistematičen in političen cilj tega instrumenta ter jasnost izvajanja, pa tudi popolna izvedba s tem povezanih določb. Zato je treba vztrajati, da Švedska in Danska nista v celoti izvedli člena 2.

Člen 3: Na podlagi te določbe morajo države članice v določene zakone vključiti kazniva dejanja, povezana s terorizmom. V prvi oceni je bilo ugotovljeno, da so samo Finska, Francija, Portugalska in Španija imele zakonodajo, ki je bila v celoti skladna z obveznostmi iz tega člena, in da bi moral biti po začetku veljavnosti nove zakonodaje skladen tudi irski pravni sistem. Zakonodaja ostalih držav članic je bila le delno skladna s tem členom¹¹.

Avstrija, Italija in Švedska kot tudi Belgija in Danska so predložile dodatne obrazložitve o izvajanju te določbe; vendar je samo Danska dokazala popolno skladnost svoje zakonodaje s členom 3 Okvirnega sklepa.

Člen 4: Kakor je bilo ugotovljeno v okviru prve ocene¹², se zdi, da čeprav imajo samo nekatere države članice posebne določbe za izvajanje člena 4, je večina držav članic z uporabo splošnih pravil o sotorilstvu in nedokončanih kaznivih dejanjih implicitno izvedla člen 4, če so bili prejšnji členi v celoti izvedeni. Vendar ostajajo isti pomisleki glede izvedbe določb o „poskusu“ v Franciji in Belgiji ter na Portugalskem.

Člen 5: V zvezi s členom 5(1) Okvirnega sklepa je bilo v prvi oceni predpostavljeno, da bodo vse države članice zmožne izpolniti pogoje iz odstavka 1, v skladu s katerim morajo države članice zagotoviti, da se kazniva dejanja iz členov 1 do 4 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami, ki vodijo v izročitev¹³.

10 Glej prvo ocenjevalno poročilo (povzetek), str. 6.

11 Glej prvo ocenjevalno poročilo (povzetek), str. 6.

12 Glej „Poročilo Komisije na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu“, COM(2004) 409 konč., str. 6 – nadaljnjem besedilu prvo ocenjevalno besedilo (povzetek).

13 Glej prvo ocenjevalno poročilo (povzetek), str. 6.

Avstrija, Belgija, Finska, Francija, Italija, Portugalska in tudi Švedska so pravilno izvedle člen 5(2)¹⁴. Na žalost kljub dodatnim informacijam, ki so jih poslale države članice, tega še vedno ni mogoče reči za Nemčijo, Španijo, Irsko in Združeno kraljestvo.

V zvezi z odstavkom 3 prvo ocenjevalno poročilo navaja, da zakonodaja Avstrije, Belgije, Nemčije, Irske, Italije, Portugalske in Združenega kraljestva glede vodenja terorističnih skupin je ali bo skladna z Okvirnim sklepom. Pravni sistemi Danske, Francije in Švedske so samo delno skladni s to določbo. Španska zakonodaja je skladna s to določbo samo glede vodenja teroristične skupine, ki zgolj grozi, da bo storila teroristična dejanja¹⁵. Zdaj je mogoče trditi, da je tudi francoska zakonodaja v celoti skladna s tem členom.

Glede udeležbe v dejavnostih teroristične skupine je bilo v prvem ocenjevalnem poročilu navedeno, da so Avstrija, Belgija, Finska, Francija, Irsko, Portugalska, Španija in Združeno kraljestvo pravilno izvedle to določbo, ki jo je mogoče šteti za delno preneseno v Nemčiji, na Danskem, v Italiji in na Švedskem¹⁶. Na žalost nobena od teh držav ni posredovala informacij, ki bi Komisijo prepričale o popolni skladnosti glede te točke.

Člen 6: V zvezi s členom 6 niso bile predložene nobene dodatne pripombe. Zato se predvideva, da še vedno samo Avstrija, Francija, Nemčija, Italija, Portugalska in Španija posebej določajo posebne okoliščine, navedene v tem členu, preostale države pa se niso sklicevale na posebne ukrepe za izvedbo te izbirne določbe¹⁷.

Člen 7: V prvem ocenjevalnem poročilu je bilo ugotovljeno, da so Belgija, Danska, Finska, Francija, Nemčija, Irsko, Italija in Portugalska izvedle ali bodo izvedle zakonodajo za zagotovitev, da bodo pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, navedena v Okvirnem sklepu. Vendar so od teh držav samo Finska, Irsko, Italija in Portugalska posredovale dovolj informacij, da se lahko šteje, da je bil izveden tudi odstavek 2¹⁸.

Ob upoštevanju novih pripomb in informacij o novih določbah, ki so bile posredovane, je mogoče sklepati, da sta tudi avstrijski in švedski pravni sistem skladna s členom 7(1), kar pomeni, da samo Španija in Združeno kraljestvo še nista izvedla te določbe. Glede člena 7(2) Okvirnega Sklepa so Avstrija, Belgija in Danska zagotovile dodatne informacije, ki potrjujejo skladnost.

Člen 8: V prvem ocenjevalnem poročilu je bilo ugotovljeno, da so Belgija, Danska, Nemčija, Francija, Italija, Portugalska in Finska izpolnile minimalne obveznosti iz člena 8 za določitev kazenske ali nekazenske denarne kazni pravnim osebam¹⁹. Na seznam držav članic, katerih zakonodaja je skladna s členom 8, je zdaj mogoče dodati Avstrijo in Švedsko.

Člen 9: Prvo ocenjevalno poročilo je domnevalo, da je zakonodaja vseh držav članic skladna s členom 9(1)(a) in (b) ter členu 9(4), saj je teritorialnost glavna podlaga za kazensko pristojnost²⁰. Avstrija, Belgija, Danska, Finska, Francija, Nemčija, Italija, Irsko, Portugalska, Španija, Švedska in Združeno kraljestvo imajo pravila, ki v različnem obsegu zajemajo načelo aktivne osebnosti iz člena 9(1)(c), čeprav nekatera na splošno niso zajemala prebivalcev (Nemčija, Francija, Italija in Združeno kraljestvo) ali so se sklicevala na dodatne zahteve, kot je identiteta norme, ki ni vključena v ta pododstavek (Danska). Isto velja za načelo pasivne

14 Glej prvo ocenjevalno poročilo (povzetek), str. 6.

15 Glej prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije), str. 22, 23.

16 Glej prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije), str. 22, 23.

17 Glej prvo ocenjevalno poročilo (povzetek), str. 6.

18 Glej prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije), str. 30.

19 Glej prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije), str. 30.

20 Glej prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije), str. 31.

osebnosti iz člena 9(1)(e), čeprav je v nekaterih primerih obseg določbe zmanjšan s sklicevanjem zgolj na zaščitene osebe ali prostore ali z zahtevo, da je storilec kaznivega dejanja na ozemlju države članice. Poleg tega je samo pet držav članic izrecno zajelo kazniva dejanja zoper institucije ali organe Evropske unije. Člen 9(1)(d) sta izrecno prenesli samo Avstrija in Irska, čeprav se je takrat zdelo, da bodo tudi Finska, Italija in Portugalska uskladile zakonodajo s to določbo²¹. Glede člena 9(3) je bilo ugotovljeno, da Avstrija, Nemčija, Irska, Italija in Portugalska izrecno zagotavljajo možnost pregona osebe, ki je storila teroristično kaznivo dejanje, in je ni mogoče izročiti.

Na podlagi predloženih informacij se zdi, da belgijska zakonodaja tudi zajema člena 9(1)(d) in 9(3) in da je nemška zakonodaja dodatno usklajena s členom 9(1)(d) in (e) Okvirnega sklepa. Danska se je sklicevala na svojo obveznost pregona v vseh primerih iz Okvirnega sklepa. Za Švedsko je mogoče reči, da ima splošno pristojnost za teroristična kazniva dejanja. Francoske spremembe za izvajanje člena 9(3) niso spremenile predhodne ugotovitve Komisije glede tega odstavka.

Stanje glede člena 9(2) se od prvega ocenjevalnega poročila ni izboljšalo in Irska ostaja edina država članica, ki je prenesla to določbo (čeprav le delno) v svoj zakon o kazenskem pravosodju iz leta 2005 (teroristična kazniva dejanja), ki je začel medtem veljati.

Člen 10: Pri prvi oceni je samo Avstrija zagotovila zadostne informacije in dokazala skladnost svojega pravnega sistema s členom 10(1), čeprav se zdi verjetno, da so bila teroristična kazniva dejanja v vseh državah članicah obravnavana kot javna kazniva dejanja za namene preiskovanja in pregona²². Belgijske, danske, francoske in švedske pripombe o izvajanju člena 10(1) so okrepile domnevo Komisije, da so teroristična kazniva dejanja v vseh državah članicah predmet javnega pregona.

Glede člena 10(2) se je prvo ocenjevalno poročilo osredotočilo na ukrepe za pomoč družinam žrtev terorizma, saj je izvajanje Okvirnega sklepa Sveta o položaju žrtev v kazenskem postopku²³ predmet neodvisnega poročila. Avstrija, Belgija, Francija, Nemčija, Irska, Italija, Španija in Združeno kraljestvo so s tem v zvezi zagotovile posebne informacije²⁴. Samo Portugalska je predložila dodatne informacije glede pomoči družinam žrtev terorizma.

4. SKLEPNE UGOTOVITVE

Komisija ugotavlja, da je večina držav članic, ki so bile prvič ocenjene, zadovoljivo izvedla glavne določbe iz Okvirnega sklepa. Kljub temu pa nekatera pomembna vprašanja izstopajo. Glede držav članic, ki so bile drugič ocenjene, je Komisija na podlagi dodatnih informacij, ki so jih posredovale, na splošno ugotovila višjo raven skladnosti. Vendar ostaja večina glavnih pomanjkljivosti, ugotovljenih v prvem ocenjevalnem poročilu, nespremenjenih.

Glavni pomisleki Komisije so:

- pomanjkljiva izvedba člena 1 v Nemčiji, Italiji, Litvi, Luksemburgu, na Poljskem, v Sloveniji in Združenem kraljestvu. Ta določba ni bistvena samo za Okvirni sklep ampak tudi za politiko boja proti terorizmu na splošno. Splošna opredelitev terorizma je temelj, na katerem so oblikovane vse ostale določbe Okvirnega sklepa, in omogoča uporabo instrumentov sodelovanja na področju kazenskega pregona;

21 Glej prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije), str. 34.

22 Glej prvo ocenjevalno poročilo (povzetek), str. 7.

23 UL L 82, 22.3.2001, str. 1.

24 Glej prvo ocenjevalno poročilo (delovni dokument služb Komisije), str. 35.

- pomanjkljiva izvedba člena 5(3) o usklajevanju kazni za kazniva dejanja, povezana s teroristično skupino, na Danskem, v Nemčiji, na Madžarskem, v Italiji, Sloveniji in na Švedskem, ker je to tudi ključni vidik Okvirnega sklepa;
- pomanjkljiva izvedba člena 7 na Češkem, v Latviji, na Slovaškem, v Španiji in Združenem kraljestvu. Tudi usklajena kazenska odgovornost pravnih oseb za teroristična kazniva dejanja je zelo pomembna v boju proti terorizmu.

Glede na zgoraj navedeno Komisija poziva države članice, ki tega še niso storile, naj zagotovijo hiter in popoln prenos Okvirnega sklepa v svoje nacionalno pravo in naj jo nemudoma obvestijo o sprejetih ukrepih s predložitvijo besedil veljavnih zakonskih ali upravnih določb.